

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Conveniens erat, SS. Virginem jungi matrimonio cum S. Josepho
ob plures rationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Conueniens erat, Sanctissimam Virginem jungi matrimonio cum Sancto Joseph ob plures rationes.

ARTICULUS II.

1 Cor. 7.
Effatum 3.
Pauli;
quod, qui
non nubit,
melius fa-
ciat, non
concerit
sanctissimā
Virginem.

Divine Sancte Paule, effatum est tuum; quod Virgo, quæ nubit, benè faciat; sed, quæ non nubit, faciat melius. Plures dicunt, contentus sum faciendo benè, & relinquo alijs, facere melius si voluerint: Sed Sanctissima Virgo an loqueretur ita? An dubitari potest, quin, cum ipsa sit creaturarum omnium perfectissima, semper fecerit, quod erat melius? Ecceur igitur amplexa est matrimonium, cum melius fecisset abstinendo ab hoc vinculo? Verum est, quod pro cæteris omnibus Virginibus status liber à vinculis matrimonij melior sit illo, qui obstringit ad portandam hoc jugum; sed respectu Sanctissimæ Virginis totum habetur contrarium: Matrimonium erat status non solum conueniens, sed etiam necessarius pro ipsa: En efficaces & validas hujus rationes, quæ applausum mereantur, omniumque consensum!

Prima ratio, ob quã oportebat Sanctissimam Virginem jungi Matrimonio.

Prima est, quod ipsa futura esset Mater Salvatoris mundi: Quia ergo debebat esse Mater, necesse erat ipsam jungi matrimonio. Hoc nihil probat, dicebam ipsi, respectu Sanctissimæ Virginis; edquod futura non esset Mater ex Matti-

monio, sicut aliæ mulieres, sed ex Virginitate, & absque consortio alicujus Viri. Verum est, inquit, sed mundus, quem latebat profundum hoc mysterium, quid dixisset? O Deus! quid judicasset de puellâ, quam vidisset gravidam, quam aspexisset puerperam, quam observasset portantem in gremio filium, suisque lactantem uberibus illum? quo oculo aspexisset illam nisi velut perditam, prostitutam ac infamem. Sed quando videtur, ipsam esse conjugatam, formari de ipsâ non poterit finistrum judicium, nec malè sonans, malè sanus sermo.

Non erat totum perdidisse apud homines famam; sed agebatur de ipsâ quoque vitâ; siquidem Lex Moysis condemnabat adulteros, ut lapidarentur; sicut manifestum est ex historiâ castæ Sufannæ, & exemplo istius scemine adulteræ, quæ oblata est Salvatori nostro, quamque pronuntiavit literam, scribens digito peccata accusatorum ipsius, in terrâ: Et ne credas, legem hanc solum fuisse pro adulteris, matrimonij sui violantibus fidem; sed ex Deuteronomij condemnabat ejusdem pœnæ puellas, quæ peccaverant contra pudorem extra
matti-

Deut. 22.
v. 21.

matrimonium: Si non est in puellâ inventa Virginitas; eiciant eam extra fores domûs Patris sui, & lapidibus obruant viri civitatis illius, & morietur. O Deus! si hæc lex observaretur modò, plurima forent loca, ubi non maneret lapis saper lapidem, tantas oporteret lapidare.

Secunda c-
jusdè ratio.

Hæc sola ratio sufficeret, ad declarandum, necessarium fuisse, ut Sanctissima Virgo jungeretur matrimonio, tum pro honoris, tum pro vitæ ipsius præsidio. Verùm si prima hæc ratio, quæ honorem tangit & bonum Sanctissimæ Virginis, non sufficeret, militat adhuc altera, quæ concernit gloriam Filij ipsius Unigeniti, & est potentissima. JESUS Christus est Messias hic tanto tempore expectatus, à Deo Patre suo missus in terram, ut perficeret magnum opus Redemptionis mundi. Considera benè magnitudinem & pondus hujus negotij, quod requirebat personam omni ex parte irreprehensibilem; siquidem immutata is debebat legem Moysis, in illam Sancti Evangelij: haud dubiè ergò tolerandæ ipsi erunt contradictiones Pontificum, Legis Doctorum, Scribarum, Phariseorum, & totius Nationis Judaicæ. Quid accidisset, si exprobrare potuissent ipsi illegitimæ probrum natiuitatis, utpotè videntes ipsum natum ex puellâ & non muliere conjugatâ? Quanto despiciatu pro-

scidissent tum personam, tum doctrinam ipsius? Nam si, cum nihil invenirent reprehensioni obnoxium in illo, nec, quoad ortum ipsius, quem trahebat è Patriarchis & Regibus Israël: nec quoad mores, quos exhibebat omninò intaminatos: nec quoad doctrinam ipsius, quam admirati debebant, utpotè sublimem, sanctam & solidam: nec quoad omnem aliam agendi & vivendi rationem, quæ maximâ referta erat Sapientiâ: si videntes putrate illum innumera miracula ad confirmandam doctrinam suam, & præbendum illis evidentiâ argumenta, in suis se manibus tenere omnipotentiam Dei, non destiterint onerare ipsum calumnijs, injurijs, opprobrijs, omnisque generis scommatibus: quid fecissent, si intentare potuissent ipsi criminationem natalium, quos judicio humano aspexissent vel levi infectos notâ, quamvis reverâ maximis resplenderent prodigijs? Nonne id obstitisset plurimum bonis Eventibus Missionis ipsius? Sed quando videbatur legitimo prognatus foro, obrutabat id os maledicentiæ inimicorum ipsius. Nonne secunda hæc ratio demonstrat optimè necessitatem matrimonij in Sanctissimâ Virgine?

Et quando dux hæc magis efficaces rationes non sufficerent, quanta aliarum se obruderet multitudo? 1. Nonne oportebat Sanctissimam Virginem dari in custodiam

Kk 3

Vito

Quia si non à desponsatâ nasceretur, illegitimus haberetur: sic doctrina ejus justè coram hominibus refutaretur. Ita Albertus Mag. in G. 1. Lucæ.

Aliæ plures pulchræ rationes, ob

quæ copu-
landa erat
matrimo-
nio sanctis-
sima Virgo,

Viro Angelicâ puritate insigni, qui
futurus erat testis & fidelis conser-
uator Virginitatis ipsius, ad tollen-
dum cæteris vitis omnem ansam
malè cogitandi de illâ, utpotè jam
viro conjunctâ? 2. Nónne oportebat
ipsam habere virum ex eâ-
dem suâ familiâ, ut cognoscere-
tur per Genealogiam Sancti Jo-
seph, illa castissimæ Conjugis suæ:
Siquidem in antiquâ lege moris
non erat, Genealogias disponere
mulierum, sed solummodò viro-
rum? 3. Nónne oportebat San-
ctissimam Virginem aliquem habe-
re superiorem, cui venerabundam
exhiberet obedientiam, ad insti-
tuendum fœminas, quâ submis-
sione, quâve humilitate suos ho-
norare debeant maritos? 4. Nón-
ne oportebat ipsam habere socium
& adiutorem in portandis gravio-
ribus Sanctæ familiæ laboribus,
quos exantlare magis convenit vi-
ros, quàm fœminas? Quando e-
undum erat in Bethleem, ad ob-
temperandum mandato Imperato-
ris de præstandâ nominum inscrip-
tione; quando sugiendum erat in
Ægyptum ad subtrahendum Infan-
tem JESUM persecùtioni Hero-
dis: quando conficienda erant alia
itinerâ, modò Jerosolymas, modò
ad loca alia? Nónne vivere oportebat
Matrem & Filium sub directione &
protectione alicujus viri Sancti? Nónne
oportebat Sanctissimam Virginem
honorare & sanctificare omnes tres status,

Ipsa Exem-
plar est Vir-
ginum, cõ-
jugum, vi-
duarumq;.

quos amplecti possunt personæ se-
xus ipsius, nempe illum Virgi-
num, illum conjugum, & illum
viduarum? O perfectum Exem-
plar mericò imitandum! O sola-
tium pro omnibus? in quocunque
sint statu, moderati suam possunt
vitam juxta Sanctissimæ Virginis
exemplum. Sed relinquamus, si
velis, rationes has, quæ tam lu-
culenter ostendunt necessitatem
Matrimonij in Virgine Sanctis-
simâ.

Sanctus Martyr Ignatius, Coe-
taneus Apostolorum, assert adhuc
aliam, quàm Sanctus Hierony-
mus, & plures Sancti Patres cum
ipso, maximi æstimârunt, quæ ta-
men ab alijs non ita benè fuit com-
prehensa. Affirmat is, quòd vo-
luerit Deus Matrem suam Virgi-
nem esse conjugatam, ut deciperet
diabolum, ipsûmque celaret
maxima tria mysteria sub hujus ma-
trimonij velamine; nimirum Di-
vinitatem JESU Christi, mortem
Dei immortalis, & Virginitatem
Matris Dei. Dæmones decepti
sub specie matrimonij, & Nativi-
tate alicujus Filij, qui mundum in-
gredi videbatur velut alij, non cog-
noverunt ab initio; nec, quòd
hic Infans esset Deus; nec, quòd
Mater ipsum pariens esset Virgo;
nec quòd cruentum montis Gol-
gothæ supplicium, magnum esset
sacrificium Dei immortalis, pro
redemptione mundi. Hæc omnia
non cognoverunt, quantumvis
subtri,

S. Ignatius
Martyr
Stola ad
Philippen-
ses & Ephe-
sios,

LUC.

Mar

Der
dubi-
tation-
tion-
sa

subtilissimi & acutissimi essent Spiritus.

Non poteram me cohibere, quin interpellarem ipsum, cum videretur mihi dicere prorsus oppositum illi, quod observaveram in Evangelio. Ecce inquis, ignorasse Dæmones, quod JESUS CHRISTUS sit verus Filius Dei. Lege caput quartum Evangelij S. Lucæ, id expressè dicit, plures dæmones virtute JESU CHRISTI è corporibus ejectos, fugam capientes exclamasse: *Quia tu es Filius Dei.* Non solum cognoverunt illum, sed etiam ut talem illum confitebantur & palam faciebant. Et in primo capite Evangelij Sancti Marci, aliquis Dæmon ita ipsummet alloquitur: *Scio quis sis, Sanctus Dei.* Certum igitur est, quod ipsum noverant.

Verùm, nonnè vides, respondit mihi, dæmones nonnisi ambiguos fuisse, incertisque palpasse manibus, incedentes more cæciformis, & ignaras, quid credere deberent? Quando viderunt ipsum fugientem in Ægyptum; est pauper infans velut alij, quem Pater & Mater ipsius fugâ subducunt necis: quando aspexerunt ipsum tolerare famem in deserto; homo est, ut quisvis alius; sed videntes ipsum, suum prosequi jejunium quadraginta diebus, & quadraginta noctibus; Ecce id, quod excedit vites hominis: an forsan Filius Dei erit? Tentemus, & videa-

mus: Si Filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant; si fecisset, evidens argumentum fuerat; sed facere noluit; incertum igitur manet. Quando viderunt ipsum tantæ ingentia patrantem miracula; Ecce tibi id, quod opus non est puri & simplicis hominis: Sed tamen, etiam Prophetæ patrarunt ejusmodi; nihilominus hic patrat ex propriâ virtute & potestate suâ: an Filius ergo Dei is erit? Tentemus, & dicamus ipsi, quod sit, ut videamus, an responsurus sit, ita vel non; dixerunt ipsi, & is composuit illis silentium: nesciunt ergo, quid judicare de re debeant.

Magnus Apostolus nonnè manifestis verbis affirmat, quod non cognoverint ipsum: *Nemo principum hujus sæculi cognovit.* Sic nuncupat Dæmones juxta morem ac stylum Evangelij; si enim cognovissent ipsum, nunquam crucifixissent gloriæ Dominum; abfuisset procul, ut exstimularent Judæos ad hanc sævitiam, quàm exercebant in ipsum; sed potius absterruissent illos, ne crucifigerent ipsum, ad impediendam Redemptionem mundi. Et Sanctus Ambrosius in Commentarijs suis super Epistolas Sancti Pauli, optimè dicit, quod, quando occiderunt JESUM CHRISTUM, non crediderint, occidere se Deum, quodque de eo certi non fuerint, nisi quando expulsi sunt è mundo, & abolitum aspexerunt Paganismum virtutis.

Luc. 4.

Marc. 1.

Dæmones
dubitabant
circa cogni-
tionem JE-
su Christi.

1. Cor. 1.

Dæmones
ignorârunt
JESUM
Christum.

S. Ambros.
in epist.
S. Pauli.

virtute & potentia Crucis ipsius, & ubivis terrarum firmatam Religionem Christianam.

Transcat, reposui ipsi, quod cognoscere non potuerint divinitatem JESU CHRISTI, & fatum morientis Dei; cognoscere tamen poterant naturaliter, quod Sanctissima Virgo semper consecraverit Virgineam suam integritatem, quamvis conjugata fuerit, & fuerit Mater: Ita quidem, falsus est mihi, nisi Deus celare voluisset ipsos hoc mysterium, avertendo ipsorum studium ab eo, per quod devenire poterant in hujus cognitionem: Sicque matrimonium Sanctissimæ Virginis, nec minimum reliquit ipsis suspicionis vestigium: Siquidem, uti egregie dicit S. Augustinus & post ipsum S. Thomas, Dæmon multa potest per potentiam suam naturalem, à quibus impeditur ab Omnipotentia Dei: alias enim profligata ipsius malitia quantas strages ederet in universo mundo? Verum est, ipsum naturaliter cognoscere potuisse, quod Mater JESU Christi semper permanserit Virgo: Sed Deus, cui placet obsecrare sapius sapientes sæculi, permittens ignorare ipsos veritates plurimum manifestas, non permisit dæmonibus, ut cognoscerent integritatem Matris Virginis, quæ integritas absque hæc obsecratione, quæ Deus ipsorum obvelavit intellectum, ab eis facile cognosci potuisset.

D. Thom.
2. p. q. 19.
art. 2. ad 3.
An dæmo-
nes cogno-
scere po-
tuerint na-
turaliter,
MARIAM
esse Virgi-
nem Ma-
trem.

Relinquamus etiam, si velis, hanc rationem, quamvis tanti æstimatam à Sanctis Patribus. Ad stabiliendum matrimonium Sanctissimæ Virginis cum Sancto Joseph, nonne sufficiebat dicere, quod opus fuerit illi amico intimo, fideli depositario omnium arcanorum cordis sui, quod opus illi erit altero se, cum quo non haberet nisi cor & animam unam, & cum quo verba facere posset de ineffabilibus mysterijs in Incarnatione verbi complendis, de reparatione tam amplæ gloriæ Dei in Redemptione mundi, de abundantia gratiarum in universum orbem liberalissime effundendâ; Colloquia de rebus divinis oblectant animas, quæ Dei notitiam habent, & quanto hæc fuerit major, tanto major & erit oblectatio ex reciproco hausta colloquio. O DEUS! quis effari poterit, quæ familiaria fuerint colloquia Sanctissimæ Virginis & Sancti Joseph! quando hæc animæ tam similes in gratiâ, in cognitione, in amore & sapore Dei, sibi invicem communicabant ea, quæ receperant à Deo in sublimibus suis contemplationibus, nonne credis, ipsos è cælo Angelos studiosâ attentione hæsisse defixos, ut auscultarent illas cum reverentiâ, & addiscerent ab eis sublimes veritates circa Mysterium Incarnationis Verbi, quibus reddebantur attoniti? O MARIA! O Joseph! O Sacri depositarij ocul-

Sanctus Jo-
seph erat
maritus, et
intimus et
fuit amicus
sanctissimæ
Virginis.

occultissimorum arcanorum Dei, quam parum agnoscimus, quid in vestris actitatum sit animabus; quid vestrae conceperint mentes, quid vestra gustaverint corda, quid vestra pronuntiaverint ora. Sed quia nos digni non sumus, quibus in hoc sacrarium pateat aditus; saltem permissum nobis sit id adorare, id admirari, id adamare, desiderando arctissimam & intimam habere unionem cum cordibus vestris, & eosdem, quos habuistis, & habebitis in aeternum, foveamus erga Deum affectus, nutriamus sensa, inflammemus desideria.

Ultima haec verba, quae proficisciebantur e corde, devotionis affectu erga Sanctissimam Virginem & Sanctum Josephum plenissimo, excitantur omnium praesentium affectus, & aperuerunt illis ora, ut quivis suam exponeret mentem, suamque opinionem circa excellentiam & felicitatem divini ipsorum matrimonij. Et ecce, quid dixerint nobis quatuor aut quinque personae, quae coram ad-

rant.
* *
*

ARGUMENTUM.

Diversi Conceptus devoti circa Matrimonium Sanctissima Virginis cum Sancto Joseph.

ARTICULUS III.

Quantum ad me, dicebat unus, quando aspicio Deum duos inter homines, JESUM, nempe MARIAM inter & Joseph, adoro profundum hoc mysterium, & videre me credo duos Cherubinos, insidentes Arcae foederis uti annotatur in Exodo. Extendebant ipsi alas suas, ut quilibet obtegeret ex parte sua propitiatorium, superiorem scilicet Arcae partem, ubi Deus sua reddebat oracula, seque monstrabat propitium precibus sibi oblatis. Unus e Cherubinis praeferebat imaginem alicujus pueri, & alter alicujus

B. P. Isaac Consultar, Tom. III,

puellae, juxta observationem Arias Montani in apparatu suo; Et ambo sibi invicem oppositi, tenebant faciem suam paulisper inclinatam, & oculos suos defixos in propitiatorium, in quo se semper invicem aspiciebant, velut in speculo, eod quod confectum id fuerit ex ingenti laminâ auri purissimi, & aefabrè elaborati, perquam testi & expoliti, quod representabat, quidquid appropinquabat ipsi.

Arias Montan. in appar. suo,

Credo me non falli, dum dico, verum Propitiatorium, cujus antiquum nonnisi figura erat, esse JESUM Christum: Nonne ipse

MARIA & Joseph aspicientes JESUM Christum, erant

L. I. redy

Exod. 25.